

modet lovovertrædelse af tilsynslovgivningen eller straffeloven.

Nr. 3 svarer til den nuværende nr. 10.

Nr. 4 svarer til den nuværende nr. 14.

Nr. 5 svarer ligesom nr. 6 til den nuværende nr. 12, der nu opdeles i to særskilte numre.

Nr. 6 svarer ligesom nr. 5 til den nuværende nr. 12, der nu opdeles i to særskilte numre.

Nr. 7 svarer til den nuværende nr. 13.

Nr. 8 svarer til den nuværende nr. 11.

Nr. 9 er en ny bestemmelse, som giver hjemmel til videregivelse af fortrolige oplysninger til Rigsrevisionen. Det foreslås at lovfæste den hidtidige praksis, hvorefter Rigsrevisionen kan indhente alle de oplysninger, som er i Finanstilsynets besiddelse, og som skønnes af betydning for udførelsen af Rigsrevisionens arbejde. Baggrunden for den hidtidige praksis er, at Rigsrevisionens status i henhold til den danske grundlov i sig selv konstituerer en hjemmel til videregivelse.

Nr. 10 svarer til den nuværende nr. 5, idet det dog præciseres, at der er tale om skifteretten.

Nr. 11 svarer til den nuværende nr. 7, men giver som noget nyt Finanstilsynet hjemmel til at videregive oplysninger til institutioner, der forvalter investorgarantiordninger, idet direktivet om investorgarantiordninger er gennemført i dansk ret med lov nr. 415 om en garantifond for indskydere og investorer af 26. juni 1998.

Nr. 12 svarer til den nuværende nr. 8.

Nr. 13 svarer til den nuværende nr. 9.

Nr. 14 svarer til den nuværende nr. 3. Det er dog blevet præciseret, at bestemmelsen også omhandler EØS-landene.

Nr. 15 hidrører fra artikel 16 i 2. banksamordningsdirektiv. Det er endvidere blevet præciseret, at bestemmelsen også omhandler EØS-landene.

Nr. 16 og 17 svarer med visse ændringer til den hidtidige nr. 6.

Ændringerne gennemfører artikel 1 i det såkaldte matrix-direktiv. Ændringen giver mulighed for at udveksle oplysninger med tilsvarende myndigheder m.v. i lande, der ikke er medlem af EU- og EØS-samarbejdet. Det er præciseret, at bestemmelsen ikke omfatter EØS-landene. Disse lande er omfattet af nr. 14 og 15.

Stk. 6 svarer til den nuværende § 50 b, stk. 4. Det er dog præciseret, at alle, der efter det foreslåede stk. 4 og 5, modtager oplysninger fra Finanstilsynet, bliver omfattet af tilsynets tavshedspligt, forudsat at der er tale om fortrolige oplysninger.

Det foreslåede stk. 6 indebærer ikke indskrænkninger i grundlæggende principper inden for retsplejen.

Således får bestemmelsen bl.a. ingen betydning for en forsvarers ret til at blive bekendt med sagens materiale, jf. herved den foreslåede bestemmelse i stk. 5, nr. 2.

Stk. 7 svarer til det nuværende stk. 3.

Stk. 8 svarer til det nuværende stk. 5.

Stk. 9 forudsætter, at modtageren af oplysninger efter stk. 5, nr. 16 eller 17 er underlagt en lovbestemt tavshedspligt, der mindst svarer til den, der gælder for tilsynsmyndighederne i landene inden for Den Europæiske Union. Det er således præciseret, at Finanstilsynet kun kan videregive oplysninger til de angivne myndigheder, organer og personer i tredjelande, hvis lovgivningen i det pågældende land fastlægger tilsvarende en tavshedspligt.

Desuden forudsættes det, at den modtagende myndighed m.v. alene må anvende de fortrolige oplysninger ved varetagelsen af sine opgaver.

Stk. 10 fastslår, at videregivelse af oplysninger, der hidrører fra et andet land inden for Den Europæiske Union, kun kan ske, såfremt det pågældende lands kompetente myndigheder, som har afgivet dem, har givet deres udtrykkelige samtykke til videregivelsen. I disse situationer må oplysningerne alene anvendes til det formål, som der er indhentet samtykke til.

Stk. 11 svarer til det nuværende stk. 7, bortset fra, at det fastslås, at Finanstilsynet også kan videregive oplysninger om betydelige forpligtelser til et fondsmæglerselskab, hvor den pågældende har forpligtelser.

Til nr. 29

Bestemmelsen i *stk. 1* er en videreførelse af princippet i den gældende § 50 b, stk. 6, om, at alene instituttet er part i forholdet til Finanstilsynet. Ved instituttet forstås et pengeinstitut eller et institut omfattet af § 7 f. Som noget nyt henvises til, at i stk. 2 og 3 kan andre end instituttet tillige være part i forhold til Finanstilsynet. Partsstatus indebærer bl.a. adgang til, efter forvaltningslovens regler, at få fortrolige oplysninger i den del af en sag, som vedrører den pågældende, samt mulighed for at indbringe Finanstilsynets afgørelse herom for Erhvervsankenævnet. Forvaltningslovens regler om partsbeføjelser finder dog kun anvendelse i sager, hvori der er eller vil blive truffet afgørelse af en forvaltningsmyndighed, jf. forvaltningslovens § 2, stk. 1.

I *stk. 2* er angivet de tilfælde, hvor andre end instituttet kan anses for part.

Hvis Finanstilsynet enten undersøger, om der er sket en overtrædelse af lovens forbud mod ved henvendelse til offentligheden at tilbyde sig som modtager af indlån, jf. § 1, stk. 5, eller mod, at et datterselskab